
Pripoved (diégema/narratio)

Definicija vaje:

Pripoved je obnova dane zgodbe in predstavlja nadgradnjo prve vaje.

Čeprav je ta antična vaja omogočala obravnavno snovi iz različnih področij (mitologije, književnosti, zgodovinopisja, govorništva) je zaradi pozornosti, ki jo je namenjala različnim načinom pripovedovanja, v glavnem pomenila vajo v slovnici oziroma različnih načinih izražanja. A ker je pripoved del standardne retorične strukture, lahko vajo razumemo tudi v nekoliko širšem kontekstu. Zmožnost obnoviti neko zgodbo je namreč tudi prvi korak k oblikovanju prepričljivega in utemeljenega govora, in sicer v njegovem narativnem delu, ko govorec (potem ko je v uvodu pridobil potrebno pozornost poslušalcev) na kratek, jasen in verjeten način predstavi aktualno problematiko teme, o kateri bo kasneje predstavil svoje stališče in argumente, ki to stališče podpirajo.¹

¹ Standardna petdelna retorična struktura govora (tj. *partes orationis*) je: *exordium* (uvod), *narratio* (pripoved), *confirmatio* (utemeljitev, okrepitev), *refutatio* (zavrnitev), [neobvezni del: *digressio* (vsebinski odmik)], *peroratio* (zaključek).